

Comentariul operei Trandafirii rosii de Barsan Zaharia - partea a treia

Liana nu-l intelege, nu-i descopera taina jertfei sale, astfel ca-si indreapta dragostea, ca si in "Luceafarul", catre frumosul Val-voievod, care stie atat de bine sa-si etaleze meritele. De fapt infumuratul mire nu scapa prilejul de a-l ironiza pe Zefir

"Eu n-avui vreme-n viata... o floare... sa stiu ce-i..."

Acestea-s lucruri bune mai mult pentru femei...

De vrei sa-mi ceri tu mie ceva, sa-mi ceri putere, Avant si barbatie... nu flori... curaj imi cere..."

Toate personajele feeriei sunt invaluite intr-o aura mitica si poarta nume simbolice (Zefir, Roua, Alean, Pacla, Saga, Volbura, Celei, Promoroaca, Fata-de-Pamant, Mos Amurg) si aduc in scena atat o atmosfera autentic romaneasca, dar si un fantastic discret in feerie sunt inserate descantece -prelucrate in formule poetice pline de fior. Personajele feminine (Liana, Lacramioara, Crina, Salba, Zora, Alina, Doica) au trasaturi de diafana sau de pronuntata frumusetate, candoare, puritate, sensibilitate.

Ele mai mult aspira la dragoste (sau ocrotesc dragostea), incercate de sperante, doruri, asteptari, regrete, renuntari. Zefir o pretuieste pe Lacramioara, suflet neprihanit care-l intelege si-l iubeste, dar numai Liana ii rasare in gand si-n suflet. Ca si-n poemul eminescian, caile poetului-mag si ale iubitei ravnite in taina se indreapta spre sensuri opuse.

Citam unul din momentele-cheie de efuziune, in care Zefir preschimba iubirea-n poezie:

"Iubirea mea... domnita., eu nu pot sa ti-o spun... E atat de far-de margini... cu visul ei nebun... E atata de nebuna... cu visul ei cel mare... C-a-nfiorat pamantul din zare... pana-n zare!... Iubirea mea., o faclie Ce arde-ntr-un pustiu... un far!... Iubirea mea... e un altar... In care dorm... fara sa stie De-atatea veacuri... rugaciuni!... Iubirea mea... e fermecata... Si facatoare de minuni"

Zefir porneste pe calea eternitatii sale, lasand un testament rascolitor de iubire fara de prihana si cu profunda demnitate:

"Eu sunt ursit, domnita, sa fiu in veci pribeag..."

De m-am oprit o clipa la pragul casei tale

A fost ca sa-mi astampar un vis al meu... de jale...

Si acum cand pleci... aiurea., sa stau? De dragul tau?

Eu ti-am deschis cararea pe care sa te sui...

Te du de-acum cu bine si eu cu bine iara..

Povestea e sfarsita.. A fost un vis de vara.."